

Recviem

Andrei Șerbănescu

Și va plânge toamna peste noi în cimitire,
Iar domnițele de mână vor aștepta păgâne
Străini vom fi de toate familiile bătrâne
Cu satanice trucaje în gesturi și gândire
Și iarăși va fi doliu, și iar filosofie!...

Și totuși va fi noapte, și doina va cânta...
Fumând ca un bătrân rătăcit în cimitir
Amar îmi va fi vinul, iar păcatul musafir
Când departe îmi vei fi peste cămașa altcuiva
Și iarăși siluete vor dansa prin mahala...

Și iar va fi romanță, și totuși, recviem,
Iar plopul de fanare se blesteamă-n alte vești,
Mă strig viclean în „sunt”, răspund atent în „ești”
Pe sânii-ți ca de piatră, din daltă, vechi blestem
Îmi voi ciopli cu dinții poate ultimul poem
Și iar va fi romanță, și totuși, recviem.